

90 let
**Borisa
 Uzarja**

// PIŠE: **Vesna Dobre**

V Domu Petra Uzarja v Trziču bo čez nekaj dni praznoval častitljivih 90 let Boris Uzar. Jubilej bo preživel v domu starostnikov, poimenovanem po njegovem očetu Petru Uzarju, zavednem Slovencu, ki je ljubezen do domovine in svobode privzgojil tudi svojemu sinu. Boris se je odločil za odhod v dom šele pred kratkim, po smrti svoje žene in potem ko je ugotovil, da bo tam zanj dobro poskrbljeno.

Boris Uzar se je rodil v Sebenjah pri Trziču 11. marca 1926. Že njegova rana mladost je bila zaznamovana z res težkimi preizkušnjami. Izkusil je trpljenje begunjskega zapora, ker je bil še mladoleten, so ga po petih tednih izpustili. Spomladi leta 1942 se je pridružil bratu Stanku v partizanih, in sicer v Tomšičevi brigadi. Konec istega leta so ga zajeli pripadniki

bele garde in ga poslali najprej v zapor v Velike Lašče, pozneje pa v taborišče Gonars. Po kapitulaciji Italije se je spet pridružil uporniškemu gibanju, konec leta 1943 pa so ga v nemški ofenzivi zajeli Nemci. Poslan je bil najprej v zapor Sušak, nato v Trst in nazadnje v zapore v Zeleni jami, od tam pa v zloglasno taborišče Dachau.

V najinih pogovorih mi je večkrat omenil, kako vesel in hvaležen je, da je v taborišču srečal sokrajana Janka Dobreta. Ta mu je po svojih močeh pomagal z živežem, da sta skupaj vendarle dočkala 29. april 1945 in težko pričakovano svobodo.

Po vrnitvi v domovino se je Boris Uzar zaposlil kot voznik tovornjaka in večkrat po dolgem in počez prevozil našo tedanjo domovino, vozil je tudi v Italijo in Avstrijo. Še pred kratkim je v tako visoki starosti rad sedel za krmilo osebnega vozila in se odpeljal po opravkih: na srečanje članov Skupnosti internirancev Dachau, v Muzej novejšje zgodovine, na fotografiranje h Goranu Bertoku, ki ga je upodobil na fotografijah z naslovom Pričevalci. Novembra lani je sodeloval v Živi knjižnici v Radovljici, kamor se je prav tako pripeljal sam, in kot so povedali, je mlade navdušil s svojo pripovedjo (na fotografiji). V mlajših letih je neizmerno rad obiskoval okoliške hribe in za planinske kočice izdeloval znamenite značke. Je dolgoletni član Zveze borcev za vrednote NOB in Skupnosti internirancev Dachau.